

Літературний вечір
до 30-ліття смерті
видатного українського поета

ВАСИЛЯ СТУСА

1938 - 1985

Василь Стус

Родинні світлини Василя Стуса.
60-ті рр.

Справа № 315/490

Категорія ст.62 КК УРСР

Доповідач Завгороцьня Г.М.

У Х В А Л А

Судова колегія в кримінальних справах Верховного Суду Української Радянської Соціалістичної Республіки в складі:

Головуючого Завгороцьної Г.М.

Членів суду Федченка О.С., Мішенка С.М.

за участю прокурора Макашова Є.В.

розглянула в судовому засіданні 2 серпня 1990 року кримінальну справу за протестом Прокурора Української РСР на вирок судової колегії в кримінальних справах Київського обласного суду від 2 жовтня 1980 року.

Цим вироком

СТУС Василь Семенович, 8 січня 1938 року народження, уродженець с.Рахнівки Гайсинського району Вінницької області, українець, з вищою освітою, громадянин СРСР, судимий 7 вересня 1972 року за ст.62 ч.1 КК УРСР на 5 років позбавлення волі та 3 роки заслання, -

засуджений за ст.62 ч.2 КК УРСР на 10 /десять/ років позбавлення волі і на 5 років заслання.

На підставі ст.26 ч.1 КК УРСР Стус В.С. визнаний особливо небезпечним рецидивістом і відбування покарання визначено у виправно-трудовій колонії особливого режиму.

У касаційному порядку справа не розглядалася.

Стус В.С. визнаний винним у тому, що відбуваючи в 1974-1979р.р. покарання за попереднім вироком, а з серпня 1979 р. мешкаючи у м.Києві і залишаючись на ворожих радянському суспільству позиціях спілкується з особами, засудженими за особливо небезпечні державні злочини, а також з представниками зарубіжних буржуазно-націоналістичних кіл, з метою підтримки та ослаблення Радянської влади протягом тривалого часу систематично виготовляв, зберігав та розповсюджував антирадянську та наклепницьку літературу, в якій містяться заклики до проведення боротьби з Радянською владою, та вигадки, що порочать державний і суспільний лаг.

З ОРИГІНАЛОМ ЗГІДНО
Управління
документального забезпечення
Верховного Суду України

15.08.15

Тюремний барак, в якому утримувався і помер Василь Стус.

Табір ВС-389/36-1 біля села Кучино Пермської області, Росія.

Карцер, в якому загинув Василь Стус.

Рукопис Василя Стуса

USSR: Helsinki monitor dies in Perm 36-1

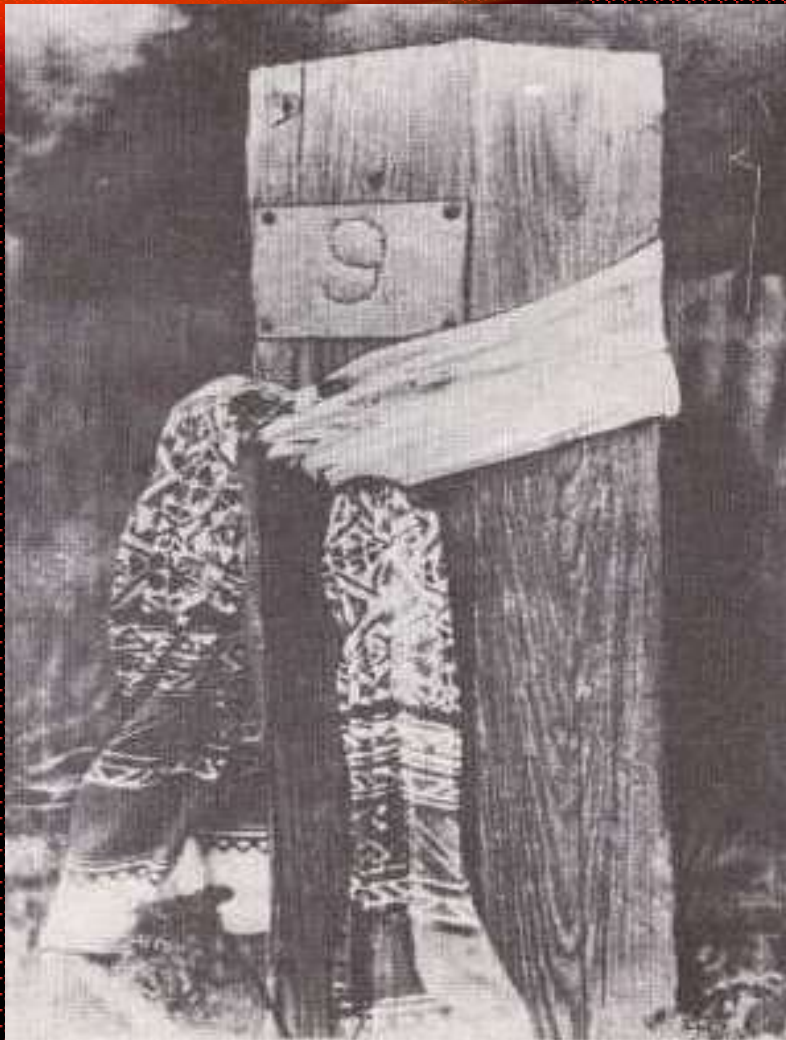
Vasyl Stus

Vasyl Stus, a 47-year-old prisoner of conscience, has died in corrective labour colony Perm 36-1, according to reports

In 1978, while exiled in a village in east Siberia, Stus joined an unofficial Helsinki monitoring group which documented human rights abuses in the Ukraine.

Nine months after he had completed his first sentence, in May 1980, Stus was rearrested on the same charge and sentenced to the maximum sentence of 15 years' imprisonment and internal exile. AI designated him as a prisoner of conscience — imprisoned for exercising his right to freedom of expression in a non-violent manner.

Stus was sent to serve the first part of this sentence in special regime corrective labour colony Perm 36-1 in the Perm Republic. Special regime is the harshest category of corrective labour colony, reserved for "especially dangerous recidivists".

Могила Василя Стуса на
таборовому цвинтарі

Могила Василя Стуса на
Байковому цвинтарі

Vasyl Stus

[Untitled]

I cross the edge. This conquering the circle,
this forward motion of a foot,
this lived experience, this naked emptiness,
this salty water, like an oily sludge,
this hopelessness of first beginning,
they terrify me! Better to forget
this land of hesitation, and to extinguish the flame
and embers from memory. I cross the edge.
As leopards leap through burning rings
carrying the impulse of bewildered souls,
So you must aim at the center of death's eye,
And be reborn in death. Do not disturb
the old despondency. Begin beyond it,
well past the barrow, out there on the brink,
Where sacred tablets seemingly appear,
(but do not mention them to others).
Where the sea of humanity swims and step by step
a proud continent grows out into the sea,
like an ossified mirror of eternity,
like a prophetic word or a prophetic scream.
Go, cross the edge! Your birth will follow death.
Strive headlong for the path,
as bright as blood,
That favors honest and repentant souls
who live as such, expecting in their end
a new beginning. Yearning for the stars
as adversity spreads its wings and turns its energy toward eternity.

18.IV.1972 *Translated by Artem Pulemotov*

Original publication: Vasyl' Stus, "Idu za krai," *Palimpsest. Vybrane*, Ed. Dmytro Stus, Kyiv: Fakt, 2003, p. 161.

* * *

Іду за край. Оце долання кола,
оця вперед занесена ступа,
оця ява, ця порожнеча гола,
і ця вода, солона, як ропа,
і ця безвихідь першого початку,
які страшні ви! Швидше поминай
цей край вагань і не лишай про згадку
ні вогню, ні золи. Іду за край.
Як леопарди крізь вогненні кільця
проносять порив сторопілих душ,
отак і ти ув око смерті цілься
і віродися в смерті. І не руш
старого розпачу. Почнися далі,
ген за шелом'янем, на рубежі,
коли замерхтять тобі скрижалі,
але про них нікому не кажи.
Де людський плав пливе і п'ядь за
п'яддю
росте у море гордий материк,
немов здревіле вічності свічадо,
як віще слово або віщий крик.
Іди — за край. Народження — по смерті
тебе чекає. Прагни стрімголов
на ту тропу, що яра, наче кров,
воліє душ, що щирі і одверті
так і живуть — своїм передкінцем,
як припочатком. І рушають д'горі,
коли біда оба крила просторить
і повертає вічності живцем.